

Arrest

nr. 135 751 van 22 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 14 november 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, geboren op 7 juli 1979 in Gvardeiskoye (Tsjetsjenië). Samen met uw moeder, (I.Z.) (O.V. X), diende u op 19 juli 2007 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Uw moeder haalde hierbij aan dat jullie in Tsjetsjenië en in Ingoesjetië problemen kenden met de autoriteiten vanwege de strijdersactiviteiten van de broer van uw vader, (I.Ma.) (O.V. X), tijdens de eerste Tsjetsjeense oorlog. Zo werd u luidens uw moeder in dit verband twee keer aangehouden, in 2003 en in 2007. Uw vader werd eveneens opgepakt en verdween spoorloos op 23 mei 2007. Ook uw moeder werd aangehouden en mishandeld eind mei 2007 door de autoriteiten. Uw zus, (I.K.) (O.V. X), diende eveneens een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 24 juni

2008, tezamen met haar man (T.K.) (OV. X), omwille van jullie problemen alsook omwille van de problemen van haar man. Op 25 augustus 2009 werd door het Commissariaat-generaal in het kader van de eerste asielaanvraag van u, uw moeder en uw zus (I.K.), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, omdat jullie asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest van 27 november 2009. Jullie verlieten het land niet en u diende samen met uw moeder vervolgens een tweede, derde en vierde asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties, respectievelijk op 5 januari 2011, 23 juni 2011 en 14 juli 2011, die uw moeder inhoudelijk verbond aan haar oorspronkelijke asielrelaas. Deze asielaanvragen werden door de Dienst Vreemdelingenzaken telkens afgesloten met een 'weigering tot inoverwegingname'. Tegen de weigering tot inoverwegingname van jullie asielaanvraag van 5 januari 2011 stelden u en uw moeder beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die in zijn arrest van 28 september 2012 de weigeringsbeslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken vernietigde. Vervolgens werd jullie dossier opnieuw overgemaakt aan het Commissariaat-generaal. Op 12 februari 2013 nam het Commissariaat-generaal in het kader van de tweede (en tegelijk ook derde en vierde) asielaanvraag van u en uw moeder ten slotte opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat jullie asielrelaas nog steeds ongeloofwaardig werd bevonden. Ook deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest van 20 juni 2013. Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd dienden u en uw moeder ten slotte een vijfde asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 27 augustus 2014, toen uw inmiddels meerderjarig geworden zus, (I.Kh.) (O.V. 7.932.249), een eerste asielaanvraag indiende.

Uit het administratieve dossier en de verklaringen van uw moeder, blijkt verder dat u niet in staat bent om zelfstandig een interview af te leggen (zie nota DVZ dd. 23/07/2007; CGVS moeder dd. 17/12/2012 p. 12; DVZ 5e AA, Verklaring dd. 30/09/2014). U sluit zich aan bij de verklaringen van uw moeder.

Jullie huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die uw moeder naar aanleiding van jullie vorige aanvragen uiteen heeft gezet. Zo verklaart uw moeder dat u nog steeds gevaar loopt bij een eventuele terugkeer naar jullie herkomstland. Ze herhaalt in dit verband dat uw vader zeven jaar geleden werd gearresteerd en jullie sindsdien niets meer over hem hebben vernomen, en dat u twee keer gearresteerd werd en dit betekent dat u niet meer met rust gelaten zal worden. Daarnaast haalt uw moeder ook aan te vrezen voor de veiligheid van uw zus (I.Kh.) bij een eventuele terugkeer naar jullie herkomstland, omdat de situatie er voor jonge vrouwen gevaarlijk is. Zo stelt uw moeder dat uw zus er gedwongen zou kunnen worden een hijab te dragen, hetgeen ze zou kunnen weigeren, waardoor ze ontvoerd of vermoord zou kunnen worden. Verder stelt ze dat jonge vrouwen in Tsjetsjenië ontvoerd, verkracht of vermoord kunnen worden. Ten slotte haalt uw moeder aan dat de mentaliteit er geheel anders is dan die in een Westerse rechtsstaat, waarin uw zus is opgegroeid.

Ter staving van haar huidige asielaanvraag legt uw moeder volgende documenten neer: een convocatie dd. 27.06.2014 op uw naam, een Belgisch attest van erkenning van handicap op uw naam, en drie internetpublicaties van 'Vilayat Nokhchicho', de Tsjetsjeense vleugel van het 'Kaukasische Emiraat', van 22 september 2014 aangaande de moord op een meisje in het winkelcentrum 'Grozny City' in Tsjetsjenië, de poging tot ontvoering van een studente in Tsjetsjenië, en de ontvoering van twee jongens in Tsjetsjenië.

B. Motivering

U baseert uw huidige asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw moeder, (I.Z.) (O.V. 6.120.412). In het kader van de door haar ingediende vijfde asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden dat er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw moeder hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in haar beslissing:

"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt enerzijds dat u uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvragen uiteen hebt gezet. Zo

verklaart u dat uw zoon nog steeds gevaar loopt bij een eventuele terugkeer naar jullie herkomstland. U herhaalt in dit verband dat uw man zeven jaar geleden werd gearresteerd en jullie sindsdien niets meer over hem hebben vernomen, en dat uw zoon twee keer gearresteerd werd en dit betekent dat hij niet meer met rust gelaten zal worden (DVZ 5e AA, verklaring, rubriek 15 en 17). U legt in dit verband een convocatie dd. 27.06.2014 op naam van uw zoon neer, waaruit blijkt dat hij werd opgeroepen door de politie van het Nadterechniy district (Tsjetsjenië) om als getuige op haar dienst te verschijnen op 1 juli 2014.

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de wettelijk voorziene termijn. Uw daaropvolgende tweede, derde en vierde asielaanvraag, die u inhoudelijk verbond aan uw oorspronkelijke aanvraag; werden aanvankelijk door de Dienst Vreemdelingenzaken afgesloten met een 'weigering tot inoverwegingname'. De weigering tot inoverwegingname van uw tweede asielaanvraag werd hierna echter door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd, waardoor uw meervoudige aanvragen door het Commissariaat-generaal ten gronde werden onderzocht. In het kader van uw tweede (en tegelijk ook derde en vierde) asielaanvraag nam het Commissariaat-generaal vervolgens opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas opnieuw op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Ook deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot het nieuwe stuk dat u aanbrengt ter ondersteuning van uw oorspronkelijke asielrelaas, namelijk de convocatie op naam van uw zoon, dient te worden benadrukt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gelet op de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas in het kader van uw vorige asielaanvragen, kan dit document nog weinig ondersteuning bieden. Zij daarenboven benadrukt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat gezien de wijdverspreide corruptie in uw land documenten tegen betaling gemakkelijk te verkrijgen zijn. Bijgevolg is de bewijswaarde van dit document bijzonder relatief en is dit op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien werden enkele vormelijke anomalieën opgemerkt die de waarachtigheid van dit stuk en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw asielrelaas (verder), onderuit halen. Zo ontbreekt op deze convocatie een hoofding met de gegevens van de officiële uitreikingsinstantie in de linkerbovenhoek. Evenmin bevat de convocatie enige informatie over de zaak in het kader waarvan uw zoon zich diende aan te melden bij de betrokken dienst. Correcte en volledige vormelijke modaliteiten kunnen echter normaliter verwacht worden bij documenten die worden uitgegeven door officiële instanties. Hoe dan ook blijkt uit deze convocatie louter dat uw zoon werd opgeroepen in hoedanigheid van getuige, doch niet met betrekking tot welke zaak hij zich diende aan te bieden, laat staan dat hij door de Tsjetsjeense autoriteiten vervolgd wordt omwille van de door u aangehaalde redenen.

Daarnaast haalt u ook aan te vrezen voor de veiligheid van uw dochter (I.Kh.) bij een eventuele terugkeer naar Tsjetsjenië, omdat de situatie er voor jonge vrouwen gevaarlijk is. Zo stelt u dat uw dochter er gedwongen zou kunnen worden een hijab te dragen, hetgeen ze zou kunnen weigeren, waardoor ze ontvoerd of vermoord zou kunnen worden. Verder stelt u dat jonge vrouwen in Tsjetsjenië ontvoerd, verkracht of vermoord kunnen worden. Ten slotte haalt u aan dat de mentaliteit er geheel anders is dan die in een Westerse rechtsstaat, waarin uw dochter is opgegroeid.

Dat uw dochter gedwongen zou worden een hijab te dragen of louter als jonge vrouw belaagd zou worden, betreffen louter blote beweringen die u niet hard kunt maken. Aangaande het feit dat uw dochter bij een eventuele terugkeer naar Tsjetsjenië niet dezelfde vrijheden kan genieten die zij hier wel heeft gekend, zij opgemerkt dat het bestaan van deze beperkingen op zich niet volstaat om in hoofde van uw dochter een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Deze beperkingen zijn immers gebaseerd op islamitische normen en waarden en betreffen

algemene in de Tsjetsjeense Republiek geldende (gewoonte)regels. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Op aansporen van de Tsjetsjeense autoriteiten is er de laatste jaren inderdaad meer aandacht voor een meer strikte beleving van de Islam. Zeker voor vrouwen geldt dat ze aangespoord worden om zich bijvoorbeeld volgens Islamitische regels te kleden (hoewel er geen officiële kledingvoorschriften gehanteerd worden). Zo behoort ook het dragen van een (gewone) hoofddoek tot de kledingvoorschriften die president Kadyrov voor overheidspersoneel oplegt. Zij echter opgemerkt dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit de naburige republiek Ingoesjetië, waar jullie de laatste vier jaar voor jullie vertrek uit het land ook hebben gewoond, en waar een relatief minder strikte beleving van de islam blijkt te gelden. Zo werd het dragen van een hoofddoek in scholen in Ingoesjetië vorig jaar nog wettelijk verboden.

Aangaande de drie internetpublicaties van 'Vilayat Nokhchicho', de Tsjetsjeense vleugel van het 'Kaukasische Emiraat', van 22 september 2014, die u neerlegde ter ondersteuning van uw asielaanvraag, aangaande de moord op een meisje in het winkelcentrum 'Grozny City' in Tsjetsjenië, de poging tot ontvoering van een studente in Tsjetsjenië, en de ontvoering van twee jongens in Tsjetsjenië, waarvan de auteurs de handlangers van president Kadyrov en de Russische Veiligheidsdienst (FSB) beschuldigen, zij vooreerst opgemerkt dat aangezien deze artikelen uitgaan van vertegenwoordigers van de Tsjetsjeense rebellenbeweging de objectiviteit en dus betrouwbaarheid van de inhoud van deze stukken twijfelachtig is. Hoe dan ook bevatten deze stukken geen informatie met betrekking tot de persoonlijke situatie van u, uw zoon of uw dochter.

Het Belgisch attest van erkenning van handicap op naam van uw zoon dat u nog neerlegde, bevat louter informatie aangaande de gezondheidstoestand van uw zoon, die niet betwist wordt, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten valt er immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is. De Commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste

lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement."

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van *“de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout”* en van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Verzoeker verwijst integraal naar de feitelijke uiteenzetting en middelen die door zijn moeder in haar verzoekschrift van 14 november 2014 werden ontwikkeld en maakt deze integraal tot de zijne.

In 's Raads arrest nummer 135 750 van 22 december 2014 werd het verzoekschrift van verzoekers moeder als volgt samengevat:

“Verzoekster wijst erop dat zij verklaarde dat zij van naaste familieleden (haar zus en moeder) vernam dat haar leven en dat van haar kinderen nog steeds in gevaar is en dat zij in de huidige omstandigheden nog steeds niet kunnen terugkeren naar hun land van herkomst aangezien hun veiligheid niet gegarandeerd is. Zij herhaalde in het kader van haar vijfde asielaanvraag dat de problemen waarvoor zij Rusland verlaten had, nog steeds bestaan. Gelet op de uiteenzetting die zij heeft gegeven staat het volgens verzoekster vast dat zij in Rusland geen normaal leven zal kunnen leiden. Dit blijkt ook uit de oproepingsbrieven die nog steeds naar haar Russisch thuisadres worden opgestuurd, ondanks haar vertrek in 2007. Volgens verzoekster beschouwen de Russische autoriteiten haar zoon (I.M.), die een mentale handicap heeft, als een gemakkelijk doelwit omdat hij vatbaar is voor manipulatie en zij hem onder druk allerlei verklaringen kunnen laten afleggen. De laatste oproepingsbrief van 27 juni 2014 bewijst volgens haar dat haar familie voortdurend in de gaten wordt gehouden en dat men nog steeds naar haar en haar kinderen op zoek is.

Verder vreest zij dat zowel zij als haar dochter moeilijkheden zullen kennen omwille van de lange duur van hun afwezigheid uit hun land van herkomst. Haar dochter was amper twaalf jaar toen zij in 2007 met verzoekster naar België was gekomen, zij leefde de voorbije zeven jaar in Genk, waar zij school liep en zich integreerde in het sociaal leven, zij maakte zich de levenswijze van de Westerse samenleving eigen, koos ervoor om zonder hoofddoek door het leven te gaan en heeft een Vlaams vriendje. Bij een terugkeer zal zij geconfronteerd worden met een andere cultuur en diverse strenge islamitische tradities waarmee zij geen uitstaans heeft. Verzoekster vreest dat zij, net als haar dochter, ernstige moeilijkheden zal kennen indien haar dochter weigert om een hoofddoek te dragen of niet akkoord zal gaan met een uithuwelijking. Als alleenstaande moeder zal het voor haar quasi onmogelijk zijn om weerstand te bieden tegen mogelijke vervolgingen.

Vervolgens meent verzoekster dat de bijgebrachte nieuwe stukken voor zich spreken. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt volgens haar niet dat verweerder een grondig onderzoek heeft gevoerd van de aangebrachte nieuwe elementen. Betreffende de oproepingsbrief stelt verzoekster dat de toelichting die zij heeft gegeven dat zij met de hulp van een Tsjetsjeense kennis uit Genk en haar dochter in Tsjetsjenië dit document heeft verkregen en heeft aangewend ter gelegenheid van de indiening van haar nieuwe asielaanvraag, weldegelijk aannemelijk is en niet a priori ongeloofwaardig is. Het besluit van het CGVS is minstens voorbarig, meent verzoekster. Zij vindt dat de voorgelegde nieuwe elementen minstens een begin van bewijs vormen en verwijst naar de proceduregids van UNHCR. Volgens haar blijkt noch uit het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing dat verweerder alle hem ter beschikking zijnde middelen heeft aangewend om na te gaan of de nieuwe door verzoekster aangehaalde elementen al dan niet verifieerbare informatie bevatten aangaande haar problemen. Verzoekster verwijst opnieuw naar de proceduregids van UNHCR en voert aan dat haar het voordeel van de twijfel dient te worden gegund. Het Belgisch attest waaruit blijkt dat haar zoon (I.M.) mentaal gehandicapt is, toont aan dat haar zoon geestelijk niet in staat zal zijn om zijn onschuld aan te tonen tijdens een ondervraging door de Russische autoriteiten en dat deze laatsten hem eenvoudigweg diverse voorgetypte verklaringen kunnen laten ondertekenen. De drie internetartikels tonen aan dat zowel haar dochter als zijzelf een verhoogd risico lopen om het slachtoffer te worden van vervolgingen als gevolg van de steeds strenger wordende islamitische en Tsjetsjeense tradities in hun land van herkomst.

Vervolgens meent verzoekster dat het CGVS ten onrechte haar problemen heeft geringschat en dat het CGVS bij de analyse van haar verklaringen selectief tewerk is gegaan, enkel maar in het nadeel van haar. Het CGVS heeft geen, minstens te weinig rekening gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse.

Verder stelt verzoekster dat de benadering van het CGVS om de weigeringsbeslissing te motiveren, daarbij verwijzend naar informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit zou blijken dat in Tsjetsjenië en Ingoesjetië weliswaar mensenrechtenschendingen voorkomen, doch dat niet alle burgers zonder onderscheid daarvan het slachtoffer zouden zijn, te vaag, abstract en theoretisch en houdt zij onvoldoende rekening met de dagelijkse schrijnende realiteit waarin zij als alleenstaande moeder met haar kinderen verkeert in Rusland. Zij wijst erop dat het CGVS toegeeft dat er in Tsjetsjenië en Ingoesjetië momenteel nog steeds mensenrechtenschendingen voorkomen. Zij meent dat zij met recht en reden vreest voor haar eigen leven en dat van haar kinderen. Het CGVS heeft volgens haar geen, minstens te weinig rekening gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse.

Vervolgens voert verzoekster aan dat haar asielrelaas beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Zij vreest hoe dan ook het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Haar jarenlange aanwezigheid in het buitenland sinds 2007 zal op zich reeds sowieso een grote aandacht trekken van de plaatselijke bevolking met alle verhoogde veiligheidsrisico's van dien voor haar en haar kinderen. Haar persoonlijke situatie is hoe dan ook uitzichtloos bij een terugkeer, aldus verzoekster."

2.2. Aangezien verzoeker zich integraal baseert op dezelfde middelen die zijn moeder uiteenzette in haar verzoekschrift van 14 november 2014 en deze tot de zijne maakt, en ook de bestreden beslissing verwijst naar de beslissing die ten aanzien van verzoekers moeder werd genomen, kan verwezen worden naar hetgeen dienaangaande in 's Raads arrest nummer 135 750 van 22 december 2014 ten aanzien van verzoekers moeder werd beslist:

"2.2.1. Vooreerst benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen indien door de asielzoeker geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de

vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.3.1. De Raad merkt vooreerst op dat de ongeloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas reeds werd vastgesteld in 's Raads arrest nummer 34 906 van 27 november 2009 en bevestigd werd bij 's Raads arrest nummer 105 514 van 20 juni 2013, die beiden kracht van gewijsde hebben. Het herhalen van de asielmotieven die in het kader van de vorige asielaanvragen werden aangevoerd, is niet van aard de in voormelde arresten vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze asielmotieven te herstellen. Wat betreft de nieuwe in het kader van onderhavige asielaanvraag neergelegde stukken dient erop gewezen te worden dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Mede gelet op het voorgaande stelt de commissaris-generaal terecht als volgt: "Met betrekking tot het nieuwe stuk dat u aanbrengt ter ondersteuning van uw oorspronkelijke asielrelaas, namelijk de convocatie op naam van uw zoon, dient te worden benadrukt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gelet op de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas in het kader van uw vorige asielaanvragen, kan dit document nog weinig ondersteuning bieden. Zij daarenboven benadrukt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat gezien de wijdverspreide corruptie in uw land documenten tegen betaling gemakkelijk te verkrijgen zijn. Bijgevolg is de bewijswaarde van dit document bijzonder relatief en is dit op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien werden enkele vormelijke anomalieën opgemerkt die de waarachtigheid van dit stuk en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw asielrelaas (verder), onderuit halen. Zo ontbreekt op deze convocatie een hoofding met de gegevens van de officiële uitreikingsinstantie in de linkerbovenhoek. Evenmin bevat de convocatie enige informatie over de zaak in het kader waarvan uw zoon zich diende aan te melden bij de betrokken dienst. Correcte en volledige vormelijke modaliteiten kunnen echter normaliter verwacht worden bij documenten die worden uitgegeven door officiële instanties. Hoe dan ook blijkt uit deze convocatie louter dat uw zoon werd opgeroepen in hoedanigheid van getuige, doch niet met betrekking tot welke zaak hij zich diende aan te bieden, laat staan dat hij door de Tsjetsjeense autoriteiten vervolgd wordt omwille van de door u aangehaalde redenen.

Daarnaast haalt u ook aan te vrezen voor de veiligheid van uw dochter (I.K.) bij een eventuele terugkeer naar Tsjetsjenië, omdat de situatie er voor jonge vrouwen gevaarlijk is. Zo stelt u dat uw dochter er gedwongen zou kunnen worden een hijab te dragen, hetgeen ze zou kunnen weigeren, waardoor ze ontvoerd of vermoord zou kunnen worden. Verder stelt u dat jonge vrouwen in Tsjetsjenië ontvoerd, verkracht of vermoord kunnen worden. Ten slotte haalt u aan dat de mentaliteit er geheel anders is dan die in een Westerse rechtsstaat, waarin uw dochter is opgegroeid.

Dat uw dochter gedwongen zou worden een hijab te dragen of louter als jonge vrouw belaagd zou worden, betreffen louter blote beweringen die u niet hard kunt maken. Aangaande het feit dat uw dochter bij een eventuele terugkeer naar Tsjetsjenië niet dezelfde vrijheden kan genieten die zij hier wel heeft gekend, zij opgemerkt dat het bestaan van deze beperkingen op zich niet volstaat om in hoofde van uw dochter een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Deze beperkingen zijn immers gebaseerd op islamitische normen en waarden en betreffen algemene in de Tsjetsjeense Republiek geldende (gewoonte)regels. In dit verband kan nog worden

opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Op aansporen van de Tsjetsjeense autoriteiten is er de laatste jaren inderdaad meer aandacht voor een meer strikte beleving van de Islam. Zeker voor vrouwen geldt dat ze aangespoord worden om zich bijvoorbeeld volgens Islamitische regels te kleden (hoewel er geen officiële kledingvoorschriften gehanteerd worden). Zo behoort ook het dragen van een (gewone) hoofddoek tot de kledingvoorschriften die president Kadyrov voor overheidspersoneel oplegt. Zij echter opgemerkt dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit de naburige republiek Ingoesjetië, waar jullie de laatste vier jaar voor jullie vertrek uit het land ook hebben gewoond, en waar een relatief minder strikte beleving van de islam blijkt te gelden. Zo werd het dragen van een hoofddoek in scholen in Ingoesjetië vorig jaar nog wettelijk verboden.

Aangaande de drie internetpublicaties van 'Vilayat Nokhchicho', de Tsjetsjeense vleugel van het 'Kaukasische Emiraat', van 22 september 2014, die u neerlegde ter ondersteuning van uw asielaanvraag, aangaande de moord op een meisje in het winkelcentrum 'Grozny City' in Tsjetsjenië, de poging tot ontvoering van een studente in Tsjetsjenië, en de ontvoering van twee jongens in Tsjetsjenië, waarvan de auteurs de handlangers van president Kadyrov en de Russische Veiligheidsdienst (FSB) beschuldigen, zij vooreerst opgemerkt dat aangezien deze artikelen uitgaan van vertegenwoordigers van de Tsjetsjeense rebellenbeweging de objectiviteit en dus betrouwbaarheid van de inhoud van deze stukken twijfelachtig is. Hoe dan ook bevatten deze stukken geen informatie met betrekking tot de persoonlijke situatie van u, uw zoon of uw dochter.

Het Belgisch attest van erkenning van handicap op naam van uw zoon dat u nog neerlegde, bevat louter informatie aangaande de gezondheidstoestand van uw zoon, die niet betwist wordt, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen." De Raad merkt op dat verweerder niet louter op basis van de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie'), waaruit blijkt dat documenten in Rusland omwille van corruptie gemakkelijk tegen betaling verkregen kunnen worden, oordeelt dat aan de voorgelegde stukken geen bewijswaarde kan worden toegekend. Bovendien brengt verzoekster geen enkel stuk bij waaruit blijkt dat deze door verweerder gehanteerde informatie onjuist of achterhaald is. Betreffende het verwijt aan het CGVS dat geen rekening werd gehouden met een aantal paragrafen uit de proceduregids van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids geen afdwingbare rechtsregels bevat. Waar verzoekster aanvoert dat haar dochter "verwesterd" is en daardoor problemen zal kennen bij een terugkeer, dient opgemerkt dat verzoekster geen enkel stuk bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat zij of haar dochter problemen zouden kennen omwille van hun verblijf in het buitenland. De bestreden beslissing wijst er bovendien terecht op dat verzoekster en haar gezin eveneens in Ingoesjetië hebben gewoond, waar een minder strikte beleving van de islam geldt.

Verder oordeelt de commissaris-generaal met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet terecht als volgt: "Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten valt

er immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is. De Commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.” Verzoekster voert weliswaar aan dat deze beoordeling te vaag, abstract en theoretisch is, doch zij brengt geen enkel stuk bij waaruit blijkt dat de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie onjuist of achterhaald is.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.2. De bestreden beslissing stelt tevens terecht het volgende: “Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.”

Behoudens voormelde motivering inzake de grieven van verzoekers moeder ten aanzien van de door haar bestreden beslissing, zijn er geen grieven te ontwaren in verzoekers verzoekschrift die een bijkomende motivering behoeven.

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS